

predsjednik
Thomas S. Monson

Svijet danas treba pionire

Za mnoge, pionirsko putovanje 1847. nije počelo u Nauvoou, Kirtlandu, Far Westu ili u New Yorku, već u dalekoj Engleskoj, Škotskoj, Skandinaviji ili Njemačkoj. Mala djeca nisu mogla u potpunosti shvatiti dinamičnu vjeru koja je motivirala njihove roditelje da napuste obitelj, prijatelje, udobnost i sigurnost.

Netko maleni bi mogao upitati: »Mama, zašto idemo od doma? Kamo idemo?«

»Dođi, najdraže moje, idemo u Sion, grad našeg Boga.«

Između sigurnosti doma i obećanja Siona stajale su bijesne i podmukle vode moćnog Atlantika. Tko se može prisjetiti straha koji je zgrabio ljudsko srce tijekom tih opasnih prelazaka? Potaknuti tim tihim šaputanjima Duha, podržavani jednostavnom, ali postojanom vjerom, ti su pionirski sveci vjerovali u Boga i započeli putovanje.

Konačno su stigli u Nauvoo samo kako bi ponovno krenuli i suočili se s teškoćama na putu. Grobovi prekriveni kaduljom i kamenjem označavali su čitav put od Nauvooa do Salt Lake Citya. To je cijena koju su neki pioniri platili. Njihova su tijela pokopana u miru, ali njihova imena žive zauvijek.

Umorni su se volovi vukli, kotači su na kolima škripili, hrabri su muškarci teško radili, ratni su bubnjevi odjekivali, a kojoti su zavijali. Ali vjerom nadahnuti i olujom tjerani pioniri nastavljali su dalje. Često su pjevali:

*Hajdemo Sveci, nek ne plaši rad,
radosno naprijed sad.*

*Mada taj put vam težak izgleda
milost će pratit ga...*

Dobro je! Dobro je!¹

Ti su pioniri pamtili riječi Gospodina: »Narod moj mora biti iskušán u svemu da se pripravi da primi slavu koju za njih imam, i to slavu Siona.«²

Tijek vremena zamagljuje naša sjećanja i smanjuje našu zahvalnost za one koji su hodali putem boli, ostavljajući za sobom suzama označen put bezimernih grobova. Ali što je s današnjim izazovima? Zar nema više kamenitih cesta za putovati, strmih planina za uspeti, jama za preći, staza za označiti, rijeka za pregaziti? Ili, postoji li vrlo prisutna potreba za tim pionirskim duhom da nas vodi daleko od opasnosti koje prijete progutati nas i da nas dovede u sigurnost Siona?

U desetljećima nakon Drugog svjetskog rata, mjerila moralnosti neprestano su se smanjivala. Spirala zločina raste, pristojnost se smanjuje. Mnogi se nalaze na velikom vrtuljku katastrofe, tražeći trenutačna uzbuđenja žrtvovanjem radosti vječnosti. Time odustajemo od mira.

Zaboravljamo kako su Grci i Rimljani veličanstveno prevladali u barbarskom svijetu i kako je njihov trijumf završio – kako su ih lijenost i nemar konačno odveli u propast. Na kraju, više nego što su željeli slobodu,

željeli su sigurnost i lagodan život; a izgubili su sve – i lagodu i sigurnost i slobodu.

Nemojte pasti pod Sotonin utjecaj; radije ostanite čvrsto uz istinu. Nezadovoljene čežnje duše neće biti zadovoljene beskrajnim traganjem za radošću usred uzbuđenja užitka i poroka. Poroci nikada ne vode do kreposti. Mržnja nikada ne unapređuje ljubav. Kukavičluk nikada ne daje hrabrost. Sumnja nikada ne nadahnjuje vjeru.

Nekima je teško izdržati podrugljive i neukusne opaske ludih koji ismijavaju čudoređe, poštenje i poslušnost Božjim zapovijedima. Ali svijet je uvijek omalovažavao pridržavanje načelima. Kad je Noi rečeno da izgradi arku, ludi je narod pogledao u nebo bez oblaka te se podsmjehivao i rugao – dok nije došla kiša.

Moramo li uvijek iznova učiti takve skupe lekcije? Vremena se mijenjaju, ali istina opstaje. Kad ne uspijemo iskoristiti iskustva prošlosti, osuđeni smo ih ponavljati sa svim bolovima, patnjama i mukama. Zar nemamo mudrosti slušati onoga tko zna sve od početka do kraja – našeg Gospodina, koji je osmislio naum spašenja – radije nego tu zmiju koja mrzi njegovu ljepotu?

Rječnik definira pionira kao »onoga koji ide prije ostalih kako bi pripremio ili otvorio put drugima.«³ Možemo li nekako skupiti hrabrost i postojanost namjere koja karakterizira pionire prethodnog naraštaja? Možemo li vi i ja, u suštini, biti pioniri?

Znam da možemo. Oh, kako svijet danas treba pionire!

NAPOMENE

1. »Hajdemo Sveci«, *Crkvena pjesmarica*, br. 7.
2. *Nauk i savezi* 136:31
3. *Oxford English Dictionary*, 2. izdanje (1989), »pioneer«

PODUČAVANJE IZ OVE PORUKE

Sveta pisma objašnjavaju da kućni učitelji trebaju »koriti, izlagati, opominjati i naučavati, i sve pozivati da dođu Kristu« (NiS 20:59). Razmislite da onima koje posjećujete ukažete na upozorenja i pozive sadržane u poruci predsjednika Monsona. Možda ćete htjeti raspraviti načine kako prepoznati i slijediti pravedne primjere, izbjegavati obmane i učiti iz tuđih grešaka. Uпитajte one koje podučavate kako oni mogu danas biti pioniri.

Djeca će uživati učeći o pionirima čitajući serijal *On the Trail* na stranici 62 ovog izdanja.

MLADI

Vođeni vjerom

Maggi Earl

N ikada neću zaboraviti šetnju u Zimskom boravištu u Nebraski, u SAD-u, gdje su pioniri živjeli prije mnogo godina. Osjećala sam kao da je tlo sveto, kao da posjećujem otvoreni hram.

Oči su mi se ispunile suzama, zamagljujući mi vid. Vidjela sam kip, ali nisam mogla prepoznati likove. Kada sam obrisala suze vidjela sam muškarca i ženu čija su lica bila puna žalosti. Kad sam poblize pogledala vidjela sam lik novorođenčeta u grobu pored njihovih nogu.

Taj me je prizor ispunio s tako puno osjećaja: tugom, ljutnjom, zahvalnošću i radošću. Željela sam ukloniti bol koju su ti sveci osjećali, ali sam istovremeno bila zahvalna zbog onoga što su žrtvovali za evanđelje.

Moje iskustvo u Zimskom boravištu pomoglo mi je shvatiti da Nebeski Otac daje evanđelje svojoj djeci i omogućuje im slobodu izbora da s njime čine što žele. Roditelji tog djeteta mogli su odabrati lakši put. Slijediti proroka i živjeti po evanđelju zahtijevalo je od pionira nastaviti naprijed čak kad je to značilo pokopati svoje dijete. No, oni su odabrali živjeti po evanđelju i prihvatili su svoje izazove. Naučila sam da su predanost svetaca evanđelju i njihova odlučnost da nastave dalje bili vođeni vjerom i nadom – nadom u bolju budućnost i vjerom da Gospodin zna za njih i da će im olakšati bol.

Autorica živi u Sjevernoj Karolini, SAD.

DJECA

Budite pionir

P redsjednik Monson je rekao da je pionir onaj koji pokazuje drugima put koji će slijediti. Što možete učiniti da se zauzmete za ono što je ispravno i budete pionir drugima u vašoj zajednici i vašoj obitelji? Napišite svoje odgovore i podijelite ih sa svojom obitelji.

Vjera, obitelj, potpora

Podučavanje i učenje evanđelja

Proučite ovaj materijal uz molitvu i, ako je prikladno, porazgovarajte o njemu sa sestrama koje posjećujete. Postavljajte pitanja koja će vam pomoći ojačati vaše sestre te Potporno društvo učiniti aktivnim dijelom vlastitog života. Za više informacija posjetite: reliefsociety.lds.org.

I sus Krist je bio izvrstan učitelj. Pokazao nam je primjerom kad je »podučavao mnoge žene u skupinama i pojedinačno, na ulicama i na obalama, kod bunara i u njihovim domovima. Pokazao je ljubavnost prema njima i izliječio njih i njihove obitelji.«¹

Podučavao je Martu i Mariju i »pozvao ih da postanu njegove učenice i sudjeluju u spasenju, taj 'najbolji dio' [Luka 10:42] koji im nikada neće biti oduzet.«²

U našim Svetim pismima, Gospodin nam je zapovjedio da »jedan drugoga podučava[mo] o nauku kraljevstva« (NiS 88:77). O podučavanju i učenju nauka, Cheryl A. Esplin, druga savjetnica u vrhovnom predsjedništvu Male škole, rekla je: »Učenje da u potpunosti shvatimo nauku evanđelja doživotni je proces i dolazi 'redak po redak, uredbu za uredbom, malo po malo' (2 Nefi 28:30).«³

Dok učimo, proučavamo i molimo se, podučavat ćemo s moći

Duha Svetoga, koji će nositi našu poruku »u srca sinova [i kćeri] ljudskih« (2. Nefi 33:1).

Iz Svetih pisama

Alma 17:2–3; 31:5; Nauk i savezi 42:12–13; 84:85

Iz naše povijesti

Naši su nas prošli proroci podsjetili da mi žene imamo važnu ulogu kao učiteljice u domu i Crkvi. U rujnu 1979, predsjednik Spencer W. Kimball (1895–1985) zamolio nas je da postanemo »sestre poznavateljice Svetih pisama«. Rekao je: »Postanite učenjakinje Svetih pisama – ne da možete potopiti druge, već da ih uzdignete! Naposljetku, tko ima veću potrebu sakupljati istine evanđelja (na koje se mogu pozvati u trenutku potrebe) od žena i majki koje čine toliko puno brinući se i podučavajući?«⁴

Svi smo mi učitelji i učenici. Kada podučavamo iz Svetih pisama i riječi

naših živućih proroka, pomažemo drugima doći Kristu. Kada sudjelujemo u procesu učenja postavljajući smisljena pitanja i onda slušajući, možemo naći odgovore koji rješavaju naše osobne potrebe.

NAPOMENE

1. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 3.
2. *Daughters in My Kingdom*, 4.
3. Cheryl A. Esplin, »Teaching Our Children to Understand«, *Liahona* i *Ensign*, svibanj 2012, 12.
4. Spencer W. Kimball, *Daughters in My Kingdom*, 50.

Što mogu učiniti?

1. Kako se pripremam biti bolja učiteljica?
2. Iznosim li svoje svjedočanstvo sestrama na koje pazim?